

Симфонија снова – Богдан Богдановић

ЦВЕТ

Била си цвет у пустињи,
сламка спаса
за коју се дављеник хвата,
најлепша статуа
која остане нетакнута
после ратног разарања.

Била си мирисна орхидеја
чије су латице мазиле облаке,
бисерна огрлица
што краси попреје дворским дамама,
ружа на циљу
трњем поплочаног пута.

Била си вила што сипа сребрну прашину снова...

За тобом је остала
соба пуста и ледена као Сибир,
талог кафе на дну напукле шоље,
комадићи срца разбацани по поду,
туга што се ко фарба разлива по зидовима,
календар који подсећа
на бесмислене дане што предстоје,
и сат који показује
да је наше време
заувек прошло.

ПУТИ

молитве искрене путе су утрти,
повратка и спасења

у палог су брата злокобни погледи упрти —
руља, достојна презрења

посрнули, клеветани, порузи извргнути,
осуђени, без помиловања

властелинској багри љубе се скути —
мизеран облик постојања

молитве искрене путе су утрти,
опроста и покајања

СНОВИ ИСПИСАНИ НА ЗИДУ ПЛАЧА

наши су снови угасле звезде
на прелепом небеском своду

наши су снови бисерне шкољке
на дну Мртваго мора

наши су снови симфонија
у изведби раштиманог оркестра

наши су снови облак
из ког цури лепљива смола

наши снови живе у причи
исписаној на Зиду плача

наши се снови топе ко восак
у загрљају каљеве пећи

наше је снове спалио Нерон
пре неколко хиљада лета

наши снови таворе
под хумком незнаног јунака

наши снови воде љубав
са низом протраћених година

наши су снови заглављени у возу
што пичи за Владивосток

наше је снове погодила праћка
у величанственом птичјем лету

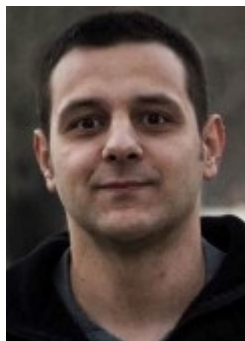
наши су снови отворена рана
на телу пребијеног кера

наше је снове сеоска руља
набила на глогов колац

наши су снови писоар
у дому за градске беднике

О ПЕСНИКУ

Богдан Богдановић је рођен 25. августа 1984. године у Суботици.

Пера се латио 2007. године. Песме су му објављиване у часописима: „Огледало“, „Весна“, „Косовски завет“, „Луча“, „Сазнање“, у зборницима: „Божихни стихозбор“, „Панонски галеб“, „Шраф“, „Кључ Истока“ и др, као и на многим порталима на интернету. Са две песме заступљен је у Антологији српских песника рођених у периоду 1946 – 1996. године: „Фигуре у тексту – градови у фокусу“, коју је приредило УКС (Удружење књижевника Србије).

Објавио је две збирке поезије, „У пустињи цвет“ (2019) и „Тундра“ (2020). Песме су ми превођене на мађарски и енглески језик.

Живи у Суботици.